

позволи да Му погребѣ тѣло-то. Пилать, щомъ ся научилъ, че Исусъ-Христосъ умрѣлъ, дозволилъ на Юсифа, да Му снѣме тѣло-то. А той отишълъ, та купилъ новж плащаницъ, и кога снѣлъ отъ кръста Исусово-то тѣло, завылъ Го съ неж. Между това дошълъ при него и Никодимъ, кой-то нѣкога си ходилъ ношѣ при Исуса-Христа да Го слуша, и донесълъ благовоннж смѣсь отъ смирно и алой. Тѣ и двама-та поѣли Исусово-то тѣло, и като Го помазали съ благовонія-та, овыли Го въ плащаницъ-тж, и Го турили въ единъ новъ гробъ, кой-то былъ тамъ въ градинъ-тж — на скалж-тж, близу до мѣсто-то, дѣто былъ распнжтъ Исусъ-Христосъ, послѣ привалили единъ голѣмъ камыкъ отгорѣ на врата-та му, и си отишли. Иудей-ти отъ страхъ, да не иджтъ прѣзь ношѣ-тж ученици-тѣ Му, за да Го откраднжтъ, искали отъ Пилата позволеніе, и Му запечатали гроба, като поставили и стражж, да го варди.» Ето! сичкы тыя обстоятелства ся изображаютъ едно по едно въ Великыя входъ.

Върху *Антиминса*, кой-то стои на прѣстола, ные виждамы изображень гроба на Господа; него Юсифъ си го былъ приготвилъ за себе си, нъ го отстжпилъ за прѣчисто-то тѣло на Исуса-Христа. Жьртвенникътъ пжкъ ни напомня Голготж, — мѣсто-то, дѣто былъ распятъ Господь. А въ честны-ты Дарове ные виждамы Самаго Спасителя Господа, распятъ зарадъ наши-ты грѣхове. А священникъ-тъ и Диагонъ-тъ отивать, като Юсифа, при жьртвенника, като на Голготж, кадятъ тамъ св. Дарове, и съ това ся означавать аромати-ти, кои-то, Никодимъ былъ принесълъ при погребваніе-то на Господа. Послѣ, като мѣтнжтъ на рамо (на плещы-ты си) въздуха, кого-то снимжтъ отъ Дискаса и Чяшж-тж, и кой-то изображава плащаницъ-тж, съ кож-то было овыто Исусово-то тѣло въ гроба, тѣ зимжтъ благоговѣйно на главж-тж си Св. Дарове, като да сж ещщый распнжтъ Господь, и гы прѣнасятъ отъ жьртвенника изпомежду народа тихо и бавно до Св. Прѣстоля. А съ това още изображаютъ и прѣнасяніе-то на Негово-то Прѣчисто тѣло отъ Голготж въ градинъ-тж, дѣто въ единж пещерж былъ гробъ-тъ; въ прѣнасяніе-то тѣ ся спирать на амвона, обращать ся съ лице-то си камъ народа и ся молятъ Богу съ думы-ты на она благоразумень разбойникъ, кой-то казалъ на кръста: *Помани мѣ, Господи, егда приидеши въ Царствіи Твоемъ!* — за Благочестивы-ты Царіе, за Св. Синодъ и за сичкы-ты Православны, думашецъ: